

Kanttekeningen bij 'Van crisisaanpak naar toekomstgericht migratiebeleid NOTITIE VOOR TWEEDE KAMERVERKIEZINGEN 29 OKTOBER 2025' van de Adviesraad Migratie

Auteur: Tom de Veer, Directeur Stichting Connect International

Datum: 15 september 2025

Samenvatting

Onze voornaamste kanttekeningen bij de Notitie zijn:

- Grotendeels in lijn met de Notitie: **het Nederlands migratiebeleid dient te focussen op het structureel goed reguleren van alle soorten immigratie op een wijze die voor alle partijen (migranten, herkomstlanden van migranten en Nederlanders) een win-win oplevert.**
- **Een meer concreet beeld is nodig van benodigd en mogelijk beleid om arbeidsmigratie beter te reguleren.** Naast duidelijke maatregelen die de Notitie wel aangeeft (met name zwaardere eisen aan goede huisvesting voor arbeidsmigranten en andere voorzieningen), benoemen wij maatregelen als werkvergunningen duurder maken, verhogen van het minimumloon, goed gehandhaafde tijdelijke werkvergunningen, stimuleren dat laagwaardige en arbeidsintensieve bedrijven naar lagelonenlanden vertrekken, beter anticiperen op tekorten aan bepaalde arbeidskrachten in de toekomst, en stimuleren van arbeidsbesparende innovaties.
- **Wij verwachten dat het EU Pact voor Asielmigratie veel minder effectief zal zijn dan bedoeld en waarschijnlijk pas enkele jaren na 2026 operationeel zal zijn. Daarom is een Plan B, in de vorm van opvang van asielzoekers in hun eigen regio's nodig, dat veel effectiever en humaner zal zijn en dat het Pact overbodig kan maken.** Bovendien is het Pact een win-lose oplossing voor echte vluchtelingen. Wij vinden daarom dat naast dit Pact aanvullend beleid nodig is om opvang van asielzoekers te reguleren en niet op één paard te wedden, zeker niet op een slecht paard (het EU Pact). Opvang in de regio levert een win-win op voor alle partijen en is ook overeenkomstig de wens van het Nederlandse volk. Wanneer Nederland opvang in de regio operationaliseert, zal het EU Pact grotendeels overbodig worden voor ons land. Om opvang in de regio te verwezenlijken is het zeer waarschijnlijk nodig om de EU richtlijnen en het EVRM verdrag te verbreken die opvang in de regio onmogelijk maken. Daarnaast zal het begrip 'veiligheid' voor asielzoekers goed gedefinieerd en toegepast moeten worden.

Hoofdstuk 1 EEN TOEKOMSTGERICHT, SAMENHANGEND EN MAATSCHAPPELIJK VERANKERD MIGRATIEBELEID

Dat Nederland behoefte heeft aan een meer solide migratiebeleid waarbij Nederlanders zich senang voelen, zoals aangegeven in hoofdstuk 1 van de Notitie, wordt ook door ons onderschreven. Echter, de doelstelling van een dergelijk beleid, zoals weergegeven in de Notitie (beleid dat draait om brede welvaart) is ons inziens te kortzichtig, afhankelijk van wat precies bedoeld wordt met 'brede welvaart', hetgeen helaas niet gedefinieerd wordt. Wat ons betreft gaat het vooral om 'breed welzijn' en, zoals de Notitie aangeeft 'wat leeft onder inwoners van Nederland'. Onze analyse is dat autochtone en in toenemende mate ook allochtone Nederlanders, naast directe pijnpunten zoals de hoge kosten voor de maatschappij, de druk op de woningmarkt en de hoge criminaliteit bij en/of overlast door bepaalde groepen migranten, in grote mate bang zijn voor verlies van de eigen cultuur, het 'vreemde in eigen land' gevoel, en spanningen in en segregatie van de maatschappij door de ongebreidelde en ongereguleerde arbeids-, asiel-, educatie- en andere vormen van immigratie. De zorgen betreffen alle immigranten uit alle landen, maar vooral immigranten die niet meer weggaan, die tot een sterk afwijkende cultuur en/of religie behoren, en waarbij de integratie en arbeidsparticipatie moeizaam verloopt, veelal ook na meerdere generaties. Het brede welzijn van Nederlanders wordt hierdoor ondermijnt. Tegelijkertijd weten we uit veel onderzoeken dat de meeste

Nederlanders voor iedereen het beste willen, met name voor echte vluchtelingen, en ook willen bijdragen aan goede omstandigheden voor iedereen die dat nodig heeft. Het is ons inziens dan ook een opdracht om beleid te vormen dat een oplossing biedt voor beide aspecten (zorgen omtrent immigratie voor de eigen maatschappij en mensen helpen die onze hulp echt nodig hebben).

Migratiebeleid zal er ons inziens daarom op gericht moeten zijn om structurele en humane oplossingen te bieden die goed zijn voor de welvaart en het welzijn van het Nederlandse volk alsook voor andere betrokken partijen. De voornaamste partijen worden door de Notitie benoemd: migranten zelf, landen van herkomst, en [de mensen in] onze samenleving. Wat ons betreft omvat dat met name ook de toekomstige generaties in onze maatschappij.

Wij zijn het vervolgens helemaal eens met de Notitie in haar conclusie dat de focus op structureel immigratiebeleid en structurele immigratie maatregelen moet zijn. Wij voegen daar graag het kernwoord 'regulering' aan toe, waarmee wij bedoelen wat krijgen op alle aspecten van immigratie, zodat Nederland immigratie op een juiste en eerlijke wijze kan sturen naar de wensen en inzichten van het Nederlandse volk, en daarbij de win-win voor andere partijen in het zicht houdt.

Hoofdstuk 2 ARBEIDSMIGRATIE: VERDER KIJKEN DAN ECONOMISCHE BELANGEN

- 1) Ten aanzien van het advies '*Voer een bredewelvaartstoets in*'. Het beoogde puntenstelsel kan een goed instrument zijn om arbeidsmigratie beter te reguleren en voor iedereen – migranten, landen van herkomst en onze samenleving – een positief effect te hebben. Wij denken wel dat het veel druk kan leggen op de instanties die deze toets zullen moeten uitvoeren. Bovendien zal het waarschijnlijk moeilijk zijn om dit model volledig objectief te krijgen, waarmee het gevaar loert dat tegen de uitslag bezwaar gemaakt kan worden, hetgeen tot een juridische molen kan leiden. Daarom denken wij dat in ieder geval ook andere beleidsmechanismen en instrumenten nodig zijn, zoals deels ook door de Notitie wordt aangegeven en die we daarom in de volgende punten behandelen.
- 2) Ten aanzien van het advies '*Stuur arbeidsmigratie uit de EU meer via 'indirect beleid'*'. We vinden de advisering op dit punt te vaag. Inderdaad zijn er vele beleidsterreinen via welke een mate van regulering van arbeidsmigratie gestalte kan worden gegeven, maar welke dat zijn en hoe dat kan uitpakken op het beter sturen van arbeidsmigratie wordt niet uit de doeken gedaan. Er wordt ook niet benadrukt dat veel hierover moeilijk te voorspellen is en daarom door 'trial and error' uitgeprobeerd moet worden. Naar ons idee zijn enkele van de belangrijkste mogelijkheden waarmee geëxperimenteerd zou moeten worden de volgende:
 - werkvergunningen duurder maken,
 - verhogen van het minimumloon¹,
 - tijdelijke werkvergunningen en dit goed handhaven², en

¹ Verhoging van het minimumloon zal naar verwachting leiden tot vertrek van laagwaardige bedrijven, die vaak weinig bijdragen aan de economie, maar veel laagwaardige arbeidsmigranten inzetten. Voor bedrijven die wel in Nederland blijven wordt de aanwezige laagwaardige arbeid interessanter voor Nederlanders vanwege het hogere minimumloon dat zij verdienen.

² Daar waar Nederland behoefte heeft aan externe arbeid voor essentiële functies die we zelf (voorlopig) niet kunnen vervullen, kan een tijdelijk roulatiesysteem opgezet worden waarbij na bijvoorbeeld een tweejarig arbeidscontract er een andere arbeidsmigrant aangenomen wordt. Hierdoor kan ook voorkomen worden dat arbeidsmigranten hun gezinnen meenemen en dat zal ertoe bijdragen dat voorkomen wordt dat arbeidsmigranten met hun gezinnen proberen Nederlander te worden. Het voorkomt ook (of reduceert het gevaar van) een braindrain uit de landen waar de arbeidsmigranten vandaan komen en leidt ertoe dat grotere groepen mensen uit andere landen in Nederland ervaring, een 'life experience' en kapitaal op kunnen bouwen. Dat is goed voor deze mensen en is gunstiger voor de herkomstlanden van deze migranten dan wanneer kleinere groepen mensen uit deze landen langere tijd in Nederland werken. Een win-win dus. Dit voorkomt ook dat arbeidsmigranten in Nederland een verblijfsvergunning bemachtigen en uiteindelijk, na 5 jaar Nederlander worden (Nederland heeft op dit vlak nu nog een vrij uitgebreide en soepele regelgeving), en daarna, veel vaker dan autochtone Nederlanders, in sociale opvang belanden.

- zoals ook in de Notitie aangegeven: zwaardere eisen stellen aan goede huisvesting voor arbeidsmigranten en andere voorzieningen die zij nodig hebben (waarbij verschillende criteria en eisen gehanteerd worden per type arbeidsmigrant).

Deze maatregelen creëren een zelfregulerend mechanisme waarbij werkgevers in Nederland een betere afweging zullen maken tussen de kosten en baten van het tewerkstellen van arbeidsmigranten. Daarnaast zijn er nog tal van andere beleidsmaatregelen waarmee effect gescoord kan worden, zoals het beleidsmatig stimuleren dat laagwaardige en arbeidsintensieve bedrijven naar lagelonenlanden vertrekken, beter anticiperen op tekorten aan bepaalde arbeidskrachten in de toekomst, stimuleren van arbeidsbesparende innovaties, etc.

- 3) Ten aanzien van het advies *‘Reguleer migratie beter via partnerschappen met landen van buiten de EU’*. Dergelijke partnerschappen kunnen inderdaad voordeel opleveren, maar wij verwachten niet dat ze veel verminderend effect zullen hebben op asiel- en arbeidsmigratie in zijn geheel. De voornaamste redenen daarvoor zijn (a) dat het onlogisch is dat asielmigratie zou verminderen als gevolg van partnerschappen met een aantal landen die zich op arbeidsmigratie toespitsen, en (b) dat ongereguleerde arbeidsmigratie zich voornamelijk door de markt en toegang tot die markt laat leiden. Indien dergelijke partnerschappen inhouden dat veiligelanders en ongereguleerde arbeidsmigranten uit de landen waarmee zo’n partnerschap is afgesloten, teruggestuurd kunnen worden naar die landen, dan kan naar onze verwachting wel enig, hoewel beperkt, effect gescoord worden, maar dit wordt niet benoemd in de Notitie.

Hoofdstuk 3 ASIELMIGRATIE: UIT DE CRISISSTAND

- 4) Ten aanzien van het advies *‘Geef prioriteit aan de uitvoering van het Asiel- en migratiepact’*. De aanbeveling om de regulering van asielmigratie af te laten hangen van de mate van succes en effectiviteit van het EU Asiel- en migratiepact zal ons inziens waarschijnlijk leiden tot onnodig tijdverlies om asielmigratie te beteugelen en beter te reguleren. Wij denken dat de focus op één oplossing, het Pact, dat waarschijnlijk slecht gaat werken en veel later dan in 2026 ingevoerd zal zijn, de invoering van tijdige, meer effectieve en meer humane oplossingen zal belemmeren en daarmee het doel (beperken en regulering van asielmigratie) zal ondermijnen. Daar hebben wij een aantal redenen voor:
 - De realisatie van de benodigde fysieke, administratieve en regulerende infrastructuur om dit Pact uit te kunnen voeren moet opgebouwd worden en lang niet alle EU landen zijn hierbij op schema. In een vooraanstaand EU rapport van 2025 over de voortgang van de voorbereidingen van het Pact, wordt in dit verband onder andere het volgende opgemerkt: *‘Member States have until April 2026 to notify the locations designated for border procedure. So far, no Member State has done so. Member States risk facing delays in setting up their capability and capacity for screening and the mandatory border procedure if the final locations are not designated soon’*³. Wij denken dat het aanleggen van de voorziene benodigde infrastructuur voor dit Pact na 2026 nog enkele jaren gaat duren en dat het Pact voor die tijd niet of slechts (zeer) ten dele geïmplementeerd zal kunnen worden.
 - Het Pact steunt op een aantal aannames waarvan in het verleden is gebleken dat die onvoldoende kloppen (o.a. het verspreiden van asielzoekers over EU landen, zoals ook al was voorzien in het Dublin Akkoord, waarbij uitgegaan werd van solidariteit tussen EU landen, hetgeen echter nooit van de grond is gekomen). De aanname dat landen bereid zullen zijn om asielzoekers, waarvan de asielaanvraag via een centraal in te stellen

³ Bron: Document 52025DC0319. COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGIONS State of play on the implementation of the Pact on Migration and Asylum. COM/2025/319 final.

beoordelingssysteem goedgekeurd wordt, op te nemen in hun landen, zal volgens ons dan ook niet of slechts ten dele werken. Het is aannemelijker dat de meeste landen zullen kiezen om deze verantwoordelijkheid te negeren of af te kopen (een mogelijkheid die het Pact biedt). De vraag is dan ook waar goedgekeurde asielzoekers geplaatst kunnen worden als de meeste of zelfs alle EU landen ervoor kiezen om asielzoekers (grotendeels) te weren. Het ligt ons inziens dan ook in de lijn der verwachting dat dit systeem zal leiden tot congestie in de opvanglocaties aan de randen van de EU, omdat de doorstroom van de asielzoekers vanuit deze locaties naar EU landen zal stagneren en mogelijk zelfs opzettelijk vertraagd zal worden om zo een preventieve werking te veroorzaken (asielzoekers komen niet meer, omdat ze weten dat ze niet meer uit die opvanglocaties aan de randen van de EU zullen kunnen komen). Echter, overvolle opvanglocaties zal zeker in de EU leiden tot felle discussies en protesten. Dit zal dan waarschijnlijk tot effect hebben dat het Pact aangepast zal worden op dit onderdeel, waardoor de preventieve werking ervan, waarvan wij sowieso denken dat die beperkt zal zijn, grotendeels en mogelijk geheel zal verdwijnen.

- Indien de doorstroming van asielzoekers vanuit opvanglocaties aan de randen van de EU naar verschillende EU landen wel goed gaat verlopen, dan verwachten wij dat het Pact geen preventieve werking zal hebben en de instroom van asielzoekers in de EU niet zal verminderen, maar juist, vanwege toenemende klimaat- en andere problemen in onze wereld in combinatie met de steeds betere communicatiemiddelen, de al grote groepen allochtonen in onze landen en andere factoren, juist sterk zal toenemen. Dit zal dan de bereidheid van EU landen om volgens het Pact te blijven werken snel gaan ondermijnen, hetgeen waarschijnlijk tot het opheffen van het Pact zal leiden. Tegen die tijd is het aantal allochtonen in de EU landen echter alweer sterk toegenomen ten opzichte van de al heel erg hoge aantallen van nu. Het wordt dan steeds moeilijker om de maatschappijen in de EU landen weer in balans te brengen.
- Het Pact biedt geen oplossing voor de grote groep vluchtelingen in de wereld die niet de middelen heeft om vanuit het land dat ze ontvluchten naar de EU (of andere rijke delen van de wereld) te reizen en die in aangrenzende landen opgevangen worden. Het resultaat is dat asielzoekers die de EU weten te bereiken, indien het Pact ertoe leidt dat zij uiteindelijk asiel verkrijgen in een EU land, goed worden opgevangen en later vaak de nationaliteit kunnen verkrijgen van het opvangende EU land, terwijl hun landgenoten die niet het geld hadden om naar de EU te reizen in veelal deplorabele en vaak (zeer) gevaarlijke omstandigheden opgevangen worden in landen in hun eigen regio's. We noemen dit een win-lose oplossing. Wij winnen doordat we minder asielzoekers hoeven te herbergen en ook de asielzoekers die de EU bereiken winnen omdat ze een hoge welvaart verkrijgen in een EU land en er mogen blijven. Echter, asielzoekers die hun regio niet uit kunnen komen - ongeveer 90% van alle asielmigranten wereldwijd - verliezen omdat ze noodgedwongen verblijven in vaak gevaarlijke en doorgaans (zeer) slechte omstandigheden in opvanglocaties waar onvoldoende geld en andere middelen voorhanden zijn om de situatie te verbeteren. Dit is niet de wens van Nederlanders zoals uit onderzoek blijkt⁴.
- Opvang in de EU is extreem duur. Wij berekenden dat de opvang van een statushouder afkomstig uit een arme regio, in een EU land gemiddeld vijftig (!) keer duurder is dan de opvang van dergelijke asielzoekers en statushouders in veilige en goede opvanglocaties in landen in hun eigen regio's. Dat betekent, dat als EU landen asielzoekers zouden sturen naar opvanglocaties in de eigen regio's en daarmee veel lagere kosten zouden hebben aan opvang

⁴ Zie onder andere het onderzoek dat Stichting Connect International in 2022 heeft laten uitvoeren door bureau Ipsos onder drieduizend Nederlanders, waaruit, net als in veel vergelijkbare onderzoeken in de EU, naar voren komt dat Nederlanders uit alle politieke geledingen sterke voorkeur hebben voor goede opvang van asielzoekers in hun eigen regio's, inclusief het daar aanvragen van asiel, en dat Nederlanders het belangrijk vinden dat met name echte vluchtelingen goed opgevangen worden.

van asielzoekers en statushouders in het eigen land, ze met een beperkt deel van de besparingen daarvan enorme verbeteringen zouden kunnen financieren van opvang in de regio en in dat geval ook voor de 90% van de asielzoekers die de regio niet kan ontvluchten.

- 5) Ten aanzien van het advies *‘Organiseer de asielopvang als gewone maatschappelijke opgave en behoud de Spreidingswet’*. Het betoog in de Notitie heeft als aanname dat als de crisismodus opgelost kan worden, de acceptatie onder Nederlanders van asielzoekers groter wordt. We denken dat dit deels het geval zal zijn, maar willen benadrukken dat ons inziens Nederlanders zich naast die crisismodus vooral ook zorgen maken over het grote aantal migranten in Nederland in het algemeen en veel van de asielzoekers, vanwege hun slechte integratie en afwijkende cultuur en vaak ook religie, in het bijzonder. Het feit dat Nederland niet in staat is om de instroom van asielmigranten te reguleren is niet alleen een grote zorg bij veel mensen, maar maakt ze ook boos. Bovendien spreekt de argumentatie zichzelf tegen, immers indien er weinig asielmigranten naar Nederland komen is de kans dat de crisismodus zichzelf oplost aanzienlijk. Het betrekken van burgers om lokaal draagvlak te creëren is een wassen neus en gedoemd te mislukken zolang de inspanning erop gericht is om mensen over te halen in te stemmen met een door andere partijen gewenst doel.
- 6) Ten aanzien van het advies *‘Waarborg fundamentele rechten met doordacht, goed gemotiveerd en samenhangend beleid’* willen we erop wijzen dat als het Pact niet goed blijkt te werken en pas over een aantal jaar in werking treedt, de asielketen alleen nog maar verder overbelast zal worden. Dit is des te meer van belang, omdat de gerenommeerde internationale rapporten zoals die van het IPCC en de VN er keer op keer op wijzen dat het aantal asielmigranten wereldwijd zeer sterk gaat toenemen in de komende decennia in verband met klimaatveranderingen en te verwachten spanningen die daarmee gepaard zullen gaan. Zo is de verwachting dat binnen enkele decennia de gehele Sahel zone te droog zal zijn om er te kunnen overleven en dat alleen al vanuit deze zone vele miljoenen vluchtelingen te verwachten zijn. Gokken op één paard (het Pact) is daarom zeer onverstandig gezien de nu al veel te grote omvang en urgentie van het probleem en de beschreven zwaktes en risico's van het Pact.

Ons advies ten aanzien van asielmigratie:

Het is ons inziens vanwege bovenstaande argumenten, van groot belang om naast deelname aan het EU Pact voor Migratie een tweede traject, of terwijl een plan B, in gang te zetten, in de vorm van goede, humane en veilige opvang van asielzoekers in veilige en voor dergelijke opvang geschikte landen in hun eigen regio's (in de volksmond 'opvang in de regio' genoemd). Dit plan B zal ons inziens, wanneer het effectief ingevoerd is, het EU Pact (deels) overbodig maken. Het zal ertoe leiden dat Nederland ieder jaar zelf beslist of en hoeveel vluchtelingen het naar Nederland wil laten komen, naast de hulp aan vluchtelingen uit de eigen regio, zoals bijvoorbeeld de opvang van Oekraïense vluchtelingen. Dit biedt een veel humanere oplossing aan het asielmigratieprobleem aangezien het ervoor zorgt dat ook vluchtelingen die hun regio nooit verlaten hebben, ongeveer 90% van alle echte vluchtelingen wereldwijd, een veel betere opvang krijgen. Daarbij komt dat goede opvang van vluchtelingen in de regio ruwweg 50 keer (!) goedkoper is dan opvang in Nederland⁵. Indien Nederland een deel van het geld besteedt van wat we nu aan asielzoekers uitgeven, aan opvang in de regio, dan kunnen zeer grote aantallen vluchtelingen die momenteel moeten zien te overleven in zeer slechte en vaak ook zeer onveilige opvanglocaties in de eigen regio, een veel betere opvang verkrijgen, iets wat ontzettend hard nodig is. Opvang in de regio zal ook een sterk preventieve werking hebben: mensen die niet echt hoeven te vluchten, kiezen ervoor niet te migreren als ze weten dat ze in opvanglocaties in de eigen regio terecht komen. Hierdoor komen in de opvanglocaties

⁵ Berekent op basis van cijfers over kosten van asielzoekers, statushouders en allochtonen voor de Nederlandse maatschappij (bron: Migratiemagneet Nederland van Jan van de Beek) en onderzoek van Stichting Connect International naar de kosten van opvang van vluchtelingen in derde wereldlanden.

alleen migranten terecht die deze opvang daadwerkelijk nodig hebben, waardoor de aantallen asielzoekers, de echte vluchtelingen, sterk verkleinen.

Opvang in de regio kan het asielmigratieprobleem niet geheel oplossen, zeker niet ten aanzien van de verwachte enorme aantallen klimaatvluchtelingen in de niet te verre toekomst. Het kan wel, door het inrichten van structurele opvanglocaties in veelal arme landen waar bijvoorbeeld ruimte is voor landbouw – de meeste klimaatvluchtelingen zullen arme landbouwers zijn – de noden gedurende enkele decennia sterk verlichten. Hopelijk kunnen in die periode dan verdere oplossingen voor de migratieproblemen gevonden en geïntroduceerd worden. Er is dan ook nu actie nodig, want voor een gedegen opbouw van verschillende soorten opvang in de regio is tijd nodig, met name voor het aanpassen van wetgeving, het verbreken of aanpassen van internationale verdragen die opvang in de regio onmogelijk maken, het sluiten van overeenkomsten met arme opvangende landen, het realiseren van de benodigde veiligheid in opvanglocaties, en dergelijke. Nederland kan een begin maken met een innovatief beleid, dat ertoe leidt dat overeenkomsten gesloten worden met een aantal arme landen voor opvang van asielzoekers van buiten onze eigen regio in al bestaande opvanglocaties voor vluchtelingen in deze landen. Na aankomst in Nederland worden asielzoekers dan naar deze opvanglocaties in de eigen regio's gestuurd, met als gevolg een groot preventief effect (asielmigranten komen niet meer naar Nederland, omdat ze weten dat ze na aankomst in Nederland per direct naar een opvanglocatie in de eigen regio gestuurd worden). Dit kan ten aanzien van de huidige aantallen asielzoekers uit een aantal landen op relatief korte termijn gerealiseerd worden. Hiermee kan Nederland ook weer de gidsfunctie krijgen voor andere EU landen die het in het verleden ook vaak heeft vervuld op andere vlakken. Opvang in de regio zal Nederland in staat stellen om het heft in eigen hand te nemen, waarbij wijzelf bepalen of, hoeveel en welke asielzoekers we in Nederland willen toelaten, in balans met wat Nederlanders willen en met wat onze opvangcapaciteit is, in aanvulling op en waarschijnlijk uiteindelijk ter vervanging van een onvolkomen en weinig effectief EU Pact voor Asiel en Migratie.

Daarbij zal het begrip 'veiligheid' voor asielzoekers goed gedefinieerd en toegepast moeten worden, aangezien dit een bottleneck is voor het sturen van asielzoekers naar andere landen voor opvang. Dit houdt in dat in opvanglocaties in de regio's, naast goede voorzieningen voor asielzoekers ook voldaan moet worden aan goede, logische en humane veiligheidseisen. Dit kan onder andere verwezenlijkt worden door opvanglocaties te realiseren in landen waar aan die eisen wordt voldaan, asielzoekers te plaatsen in opvanglocaties waar voldaan wordt aan hun specifieke veiligheid (bijvoorbeeld homofiele asielzoekers plaatsen in opvanglocaties in landen waar homofilie geaccepteerd en in ieder geval niet strafbaar is), en het veilig maken van opvanglocaties met vredestroepen, liefst uit de regio zelf, onder VN gezag, op basis van goede overeenkomsten met de opvangende landen. Dit begrip dient dan ook zorgvuldig uitgewerkt en ingevuld te worden in de context van opvang van asielzoekers in de regio.

Hoofdstuk 4 INVESTEREN IN SAMENLEVEN

De opmerking dat Nederland een migratiesamenleving is, is ons inziens onjuist. Als we kijken naar de bevolkingssamenstelling in Nederland in de jaren 50, 60, 70 en grotendeels 80 van de vorige eeuw, dan zien we een homogene samenleving met mensen die veelal minimaal generaties lang autochtoon Nederlander zijn. Het beeld is in de jaren 80 gaan kantelen en heeft zich in sneltreinvaart voorgezet in de opvolgende decennia. Daarbij lijkt de opmerking een toon aan te geven van 'wen er maar aan' of terwijl, wat het volk ervan vindt is niet belangrijk. Gelukkig wordt dat in de zinnen eronder wel genuanceerd.

In dit hoofdstuk staan verder logische en goede aanbevelingen om immigranten de kans te geven om 'mee te doen' en beter te integreren. Wij vinden wel dat het veelal beperkt blijft tot logische aanbevelingen waar eigenlijk niemand op tegen is, maar die detailinvulling behoeven (hoe kunnen we ze verwezenlijken, met name financieel en qua benodigd beleid). Helaas gaat de Notitie nauwelijks in op die 'hoe' vraag.